

ע"פ 4677/15 - המערער: מוחמד פאח'ורי נגד המשיבה: מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4677/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

כבוד השופט ח' מלצר

כבוד השופטת ע' ברון

המערער: מוחמד פאח'ורי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 21.5.2015 בת"פ 34514-06-14 שניתן על ידי כבוד השופט ת' כתילי - סג"נ

תאריך הישיבה: ו' באדר ב' התשע"ו (16.3.2016)

בשם המערער: עו"ד אלי כהן

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

פסק-דין

עמוד 1

השופט ס' ג'ובראן:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (סגן הנשיא ת' כתילי) בת"פ 34514-06-14 מיום 21.5.2014, במסגרתו הוטל על המערער עונש של 46 חודשי מאסר בפועל; 14 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע; וקנס בסך של 10,000 ש"ח.

כתב האישום והכרעת הדין

2. המערער הורשע ביום 10.11.2014 על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות בנשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; יריות באזור מגורים, לפי סעיף 340א לחוק העונשין; וחבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 16.11.2012 בשעה 19:00 לערך, הגיע המערער למאפיית "אלחסן" בעיר נצרת (להלן: המאפייה), ניגש לזכי חוסייני שעבד באותו הזמן במאפייה (להלן: זכי), ושאל אותו לזהותו ומקום מגוריו. אחר זאת ניסה לתקוף את זכי, אך אנשים שהיו במקום מנעו ממנו לעשות כן והוציאו אותו מהמאפייה. בתגובה, המערער צעק, קילל, ואיים על זכי כי יהרוג את משפחתו וישרוף אותם. לאחר זמן מה, המערער חזר אל המאפייה, ואיים על זכי פעם נוספת כי יהרוג וישרוף את משפחתו. באותו היום, בשעה 22:00 לערך, הגיע זכי יחד עם אביו ודודיו לבית אביו של המערער בנצרת (להלן: הבית) על מנת ליישב את ההדורים, אך המערער צעק ואיים עליהם כי הוא יפוצץ את בתייהם וישרוף אותם, ולאחר מכן עזב את הבית. כעבור מספר דקות, עזבו גם זכי ובני משפחתו את הבית בכלי הרכב בהם הגיעו. המערער, שעמד עתה בתחנת אוטובוס קרובה, שלף אקדח, ירה באוויר מספר יריות, ואחר זאת ירה מספר יריות אל עבר אחד מכלי הרכב בו היו זכי ובני משפחתו - כשאחת מהיריות פגעה ברכב וגרמה לו נזק.

על פי עובדות האישום השני, ביום 21.1.2014 בשעה 5:05 לערך, המערער הגיע כשהוא מצויד באקדח סמוך לביתו של מוחמד מוניר חמודה בנצרת, וירה לעבר ביתו של מוחמד מספר יריות - כשחלקן פגעו בבית.

גזר הדין של בית המשפט המחוזי

3. ביום 21.5.2015 בית המשפט המחוזי גזר את דינו של המערער. בגזר דינו, בית המשפט המחוזי עמד על הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות, על הנסיבות הקשורות בביצוען, ועל מדיניות הענישה הנהוגה בהן. באשר לערכים המוגנים, נמצא כי המערער במעשיו פגע בערכים של קדושת חיי האדם ושלמות גופו, וכן בביטחון הציבור ובסדר הציבורי. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, בית המשפט המחוזי עמד על מספר נסיבות לחומרה: אחריותו המלאה של המערער למעשים - כמבצעם הבלעדי; התכנון שקדם לעבירות - אשר כלל הצטיידות באקדח; הסיכון שנטל המערער לפגיעה בגופו ובחיייו של אדם; והנזק לרכוש שנגרם כתוצאה מהירי. בית המשפט הדגיש כי בעצם השימוש באקדח בסביבת מגורים טמון סיכון גדול, הן בשל החשש שהירי עצמו יוביל לתוצאות קשות, והן בשל החשש לתגובה ולהסלמת האירוע. ביחס למדיניות הענישה הראויה בעבירות של שימוש בנשק חם, בית המשפט המחוזי הפנה לפסיקה של בית משפט זה בה הודגש כי על העונש בעבירות נשק להיות מחמיר, וכן הפנה לע"פ 4595/13 עלי זובידאת נ' מדינת ישראל (6.7.2014), בו נקבע, בנסיבות דומות, כי מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר הוא ראוי. עוד מצא בית המשפט המחוזי כי משום שאין קשר ממשי בין האישומים, יש להידרש לשני מתחמי ענישה שונים. על

סמך שיקולים אלו, בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון – בהינתן האיומים שקדמו לירי, השימוש באקדח, הכוונת הנשק אל כלי רכב בו שוהים אנשים והפגיעה ברכב – הוא בין 30 ל-54 חודשי מאסר; ומתחם העונש ההולם באישום השני – בשים לב להחזקתו והובלתו של האקדח, השימוש בו לעבר בית מגורים, והפגיעה בבניין – הוא בין 24 ל-48 חודשי מאסר. יצוין, כי חרף הפרדת המתחמים, בית המשפט המחוזי ראה לגזור על המערער עונש כולל.

4. בקביעת העונש המתאים למערער, בית המשפט בחן את נסיבותיו של המערער שאינן קשורות בביצוע העבירה. תחילה, בית המשפט המחוזי בחן את עברו הפלילי של המערער, ומצא כי בעברו שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירות של סחר והחזקת סמים וקשירת קשר לפשע; והשנייה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לאחר מכן, בית המשפט המחוזי התייחס להתרשמות שירות המבחן מהמערער – המעידה על התייחסות בעייתית לעבירות וחוסר כנות מצד המערער – כפי שעלתה משני תסקירי שירות המבחן, ולהעדר המלצה טיפולית לגביו. לבסוף, בית המשפט המחוזי התחשב בטעמים לקולה שהעלתה ההגנה, לרבות יישוב ההדורים בין המערער למשפחות המתלוננים על רקע "הסולחה" שנערכה ביניהם. נוכח נסיבות אלה, גזר בית המשפט המחוזי את עונשו של המערער כמפורט בפסקה 1 לעיל.

תסקיר שירות המבחן

5. ביום 14.3.2016 הוגש תסקיר שירות מבחן משלים בעניינו של המערער. מהתסקיר עולה כי בתאריך 29.11.2015 המערער עבר, לבקשתו, מכלא "שיטה" לבית סוהר "כרמל", כאשר עם קליטתו הביע נכונות לעבור הליך טיפולי משמעותי והשתלב בקבוצה לטיפול באלומות. על פי דיווחן של מנחות הקבוצה, המערער משתתף במפגשים באופן עקבי ורציף; מכין את המשימות המוטלות עליו באופן רציני; מגלה מעורבות ועניין בנעשה; משתף מעולמו; ומתייחס לתכנים המועלים בקבוצה ומנסה להפנימם. כמו כן, צוין כי המערער השתלב במסגרת תכנית חינוך בכיתת 8 שנות לימוד, ולאחרונה הועבר לתיכונה נוכח רצונו להמשיך ולהתקדם. התרשמות מוריו במסגרת זו היא כי המערער מתפקד כראוי; רציני; מגיע בקביעות לשיעורים; ומביע מוטיבציה להצלחה. עוד צוין בתסקיר, כי המערער השתלב גם בפרויקט תומכים לאסירי השגחה, ומשמש בתפקיד זה מזה כחודשיים. התרשמותה של מרכזת הפרויקט הינה כי המערער שומר על כללי הקבוצה; משתתף בה באופן פעיל; ומפיק ולומד רבות על חייו ועל הגורמים שהובילו אותו לביצוע העבירות. לבסוף, שירות המבחן עמד על כך שהמערער מודה בעבירות המיוחסות לו, לוקח אחריות מלאה ומביע חרטה על מעשיו.

נימוקי הערעור ותשובת המשיבה

6. בערעורו, המערער טוען כי בית המשפט המחוזי הטיל עליו עונש המחמיר עמו יתר על המידה – הן ביחס לנסיבות המקרה והן ביחס לרף הענישה הנהוג – ואשר אינו מעניק משקל ראוי לנסיבות המקלות המתקיימות בעניינו. ראשית, המערער סבור כי בית המשפט המחוזי שגה בכך ששקל לחומרה את עברו הפלילי, וזאת מאחר שההרשעות אליהן התייחס ניתנו לאחר ביצוע המעשים מושא תיק זה. כמו כן, לשיטתו, בית המשפט המחוזי גזר את דינו תוך התחשבות בחומרת מעשיו בלבד, ללא ששקלל את כל השיקולים לחומרה ולקולה. לביסוס טענתו, המערער מצביע על כך שבית המשפט המחוזי: (א) התעלם מכך שבעת המעשים באישום הראשון היה בן 19 בלבד ובגדר "בגיר-צעיר"; (ב) לא נתן משקל מהותי לחלוף הזמן בין מועד ביצוע העבירה באישום הראשון לבין מועד הגשת כתב אישום; (ג) לא ייחס

משקל ראוי להודייתו וחרטתו הכנה, ולכך שלקח אחריות על מעשיו והביא לחסכון בזמן שיפוטי רב; ו-ד) לא נתן משקל מספק לסולחה שנערכה בין הצדדים המעורבים. המערער מוסיף וטוען כי, לדידו, היה מקום לנכות את כל ימי מעצרו מהמאסר בפועל שהושת עליו. לבסוף, המערער מפנה למספר פסקי דין (שעמדו גם בפני בית המשפט המחוזי), בהם - בנסיבות דומות - הוטלו עונשי מאסר בפועל של בין 12 ל-13.5 חודשים. נוכח האמור, המערער מבקש להפחית באופן משמעותי את עונש המאסר בפועל שהושת עליו, כך שיהלום את מכלול נסיבות המקרה.

7. מאידך, המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור. לעמדתה, המערער ביצע ארבעה אירועים עברייניים במספר שנים בודדות, כך שבמבחן התוצאה, העונש שהוטל הוא עונש ראוי ומאוזן. בהמשך לכך, המשיבה מדגישה את חומרת מעשיו של המערער, אשר הצטייד בנשק, חיכה לזכי ומשפחתו מחוץ לבית, וירה לעבר רכבם - וזאת אף שהגיעו למקום כשפניהם לשלום. בנוסף, המשיבה עומדת על כך שבמועד מתן גזר הדין עמדו לחובת המערער שתי ההרשעות הקודמות - וכי במסגרתן כבר התחשבו בעברו הפלילי "הנקי". על כן, לשיטתה, אין מקום להתחשב בנתון זה פעם נוספת. באשר לניכוי ימי המעצר, המשיבה מפנה להסבר חישוב אופן ניכוי ימי המעצר - המצוי בפסקה 8 ופסקה 32 לגזר דינו של בית המשפט המחוזי - ומטעימה כי המערער לא התייחס לכך בטענותיו וממילא לא העלה כל טעם שיש בו כדי להצדיק התערבות בעניין זה.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי ובנימוקי הערעור, ולאחר שמיעת הצדדים לפנינו, הגענו למסקנה כי דין הערעור להתקבל כפי שיפורט להלן.

9. נחה דעתנו כי מתחם העונש שנקבע בעניינו של המערער אינו חורג ממתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות, שכן בית המשפט המחוזי נתן דעתו לחומרה שבמעשיו ולמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות. אולם, בגדרו של מתחם העונש שנקבע, אנו סבורים כי יש מקום להקלה בעונשו של המערער, וזאת משני טעמים עיקריים. ראשית, מצאנו כי בנסיבות העניין בית המשפט המחוזי ייחס משקל רב מדי לעברו הפלילי של המערער. כידוע, התחשבות בעברו של נאשם הוא שיקול ראוי, אשר נועד להקל עם מורשעים שמעדו בפעם הראשונה, ולהחמיר עם "שוורים מועדים" (ראו: בר"ש 1848/14 שטנגר נ' ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין, פסקה יא (23.3.2015); וכן סעיף 40א(11) לחוק העונשין, בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין)). ואולם, במקרה שלפנינו, אף שבמועד גזר הדין המערער הורשע בביצוע עבירות נוספות - במועד ביצוען של העבירות מושא ערעור זה, הוא עדיין נעדר עבר פלילי. ודוק, העבירות בעניינו נעברו בחודש נובמבר 2012 ובחודש ינואר 2014, בעוד הרשעותיו הנוספות הוכרעו אך בחודש נובמבר 2014. שנית, שוכנענו, על סמך התסקיר המשלים שהגיש שירות המבחן, כי קיים במערער פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד - וכי פוטנציאל זה מתעצם נוכח גילו הצעיר (ראו בהרחבה: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 48-58 לפסק דיני (25.6.2013); וכן ראו: ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל, פסקאות 18-21 (29.11.2015)).

10. אכן, אין להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע המערער ובמעשיו, ולא אחת עמד בית משפט זה על הסכנות הגלומות בשימוש בנשק חם בתוך שטח עירוני (ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (17.9.2015); ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (25.2.2014)). עם זאת, יש בשני הטעמים עליהם עמדנו לעיל כדי להצדיק את התערבותנו בעונש שהושת, ולבנו תקווה כי המערער יראה בהתחשבותנו עמו נקודת אור אשר תוביל אותו בדרך

הנכונה.

11. סוף דבר, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער יעמוד על 34 חודשי מאסר בפועל. יתר חלקי גזר הדין יישארו על כנם.

ניתן היום, כ"ד בניסן התשע"ו (2.5.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
